

**ปัจจัยความสำเร็จของการบริหารงานก่อสร้างขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขต
อำเภอเมืองจังหวัดเพชรบูรณ์: การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงสำรวจ**
**Success Factors in Construction Management of Local Administrative
Organizations in Mueang District, Phetchabun Province: an Exploratory
Factor Analysis**

พัฒน์ สุวรรณสัมฤทธิ์* จักรพงษ์ พงษ์เพ็ง

ภาควิชาวิศวกรรมโยธา คณะวิศวกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

Pattana Suwansumrit* Jakrapong Pongpeng

Department of Civil Engineering, School of Engineering, King Mongkut's Institute of Technology

Ladkrabang, Bangkok 10520, Thailand

*Corresponding author Email: 64601098@KMITL.AC.TH

(Received: July 3, 2025; Revised: September 29, 2025 ; Accepted: October 16, 2025)

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยความสำเร็จของการบริหารงานก่อสร้างขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเพชรบูรณ์ โดยใช้การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงสำรวจ กับกลุ่มตัวอย่างที่เกี่ยวข้องทั้งภาครัฐและภาคเอกชนจำนวน 240 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือแบบสอบถาม และใช้สถิติในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงสำรวจ และการทดสอบ Mann-Whitney U เพื่อเปรียบเทียบความเห็นระหว่างกลุ่ม ผลการวิจัยพบว่าปัจจัยความสำเร็จสามารถจำแนกได้เป็น 4 กลุ่มหลัก ได้แก่ 1) การบริหารภาพรวม 2) การบริหารขอบเขตและความเสี่ยง 3) การบริหารตามวัตถุประสงค์หลัก และ 4) การบริหารเพื่อการสนับสนุนการจัดการ รวมทั้งสิ้น 12 ปัจจัยย่อย นอกจากนี้ยังพบว่ามีความแตกต่างทางความคิดเห็นระหว่างภาครัฐและภาคเอกชนในหลายปัจจัย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ข้อค้นพบนี้สะท้อนให้เห็นถึงแนวทางการออกแบบระบบบริหารโครงการก่อสร้างที่ควรคำนึงถึงลักษณะเฉพาะของแต่ละภาคส่วน เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพและความยั่งยืนของโครงการในระดับท้องถิ่น

คำสำคัญ: การบริหารงานก่อสร้าง องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงสำรวจ

ABSTRACT

This study aims to examine the success factors in construction project management of local administrative organizations in Mueang District, Phetchabun Province, using Exploratory Factor Analysis (EFA). The sample consisted of 240 respondents from both public and private sectors. A questionnaire was employed as the research instrument, and data were analyzed using descriptive statistics, EFA, and the Mann-Whitney U test for comparing group perceptions. The findings revealed four major groups of

success factors: (1) overall project management, (2) scope and risk management, (3) core objective management, and (4) supportive management functions, comprising a total of 12 sub-factors. Additionally, significant differences in perspectives between the public and private sectors were identified in several aspects. These findings highlight the importance of designing construction management systems that account for sector-specific characteristics to enhance the efficiency and sustainability of local projects.

Keyword: Construction Management, Local Administrative Organization, Exploratory Factor Analysis

1. บทนำ

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีบทบาทสำคัญในการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและบริการสาธารณะ เช่น ถนน สะพาน ระบบระบายน้ำ และอาคารสาธารณะ เพื่อยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชนโดยตรง อย่างไรก็ตาม การบริหารโครงการก่อสร้างในภาคราชการยังเผชิญปัญหา เช่น งบประมาณจำกัด บุคลากรขาดความเชี่ยวชาญ ขั้นตอนจัดซื้อจัดจ้างที่ซับซ้อน และการควบคุมคุณภาพที่ไม่ทั่วถึง ส่งผลให้โครงการบางส่วนล่าช้า หรือไม่เป็นไปตามมาตรฐาน การบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพและโปร่งใสจึงเป็นปัจจัยสำคัญต่อความสำเร็จของโครงการก่อสร้างในระดับท้องถิ่น

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องพบว่า ความสำเร็จของการบริหารงานก่อสร้างขึ้นอยู่กับองค์ประกอบหลายด้าน ทั้งเชิงยุทธศาสตร์ การปฏิบัติงาน และปัจจัยสนับสนุน โดยเฉพาะความสามารถในการวางแผนที่เหมาะสม การกำหนดขอบเขตงานอย่างชัดเจน การควบคุมต้นทุนและเวลา การจัดการความเสี่ยงที่อาจส่งผลกระทบต่อการทำงาน รวมถึงการสื่อสารและประสานงานระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้องอย่างต่อเนื่องและโปร่งใส งานวิจัยหลายฉบับยังชี้ว่า ระดับความสำคัญของปัจจัยเหล่านี้อาจแตกต่างกันระหว่างภาครัฐและภาคเอกชน เนื่องจากลักษณะการบริหารจัดการ ทรัพยากร และกฎระเบียบที่ไม่เหมือนกัน ดังนั้น การทำความเข้าใจปัจจัยความสำเร็จของโครงการก่อสร้างอย่างเป็นระบบจึงมีความจำเป็น เพื่อให้สามารถนำไปพัฒนาระบบการบริหาร

จัดการโครงการได้อย่างมีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับบริบทขององค์กร และเพิ่มโอกาสในการบรรลุผลลัพธ์ตามเป้าหมาย [3], [4], [5]

การวิจัยครั้งนี้จึงมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยความสำเร็จของการบริหารงานก่อสร้างในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยใช้การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงสำรวจเพื่อจำแนกกลุ่มปัจจัยความสำเร็จของโครงการ รวมถึงเปรียบเทียบมุมมองของภาครัฐและภาคเอกชนต่อปัจจัยเหล่านั้น ผลการวิจัยจะช่วยเสนอแนะแนวทางในการวางระบบการบริหารงานก่อสร้างที่ตอบสนองบริบทเฉพาะของท้องถิ่น และสร้างความยั่งยืนในการดำเนินโครงการสาธารณะต่อไป

2. ทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

การบริหารงานก่อสร้าง (Construction Management) คือกระบวนการที่ประกอบด้วย การวางแผน การดำเนินการ การควบคุม และการประเมินโครงการอย่างเป็นระบบ เพื่อให้โครงการบรรลุตามวัตถุประสงค์ภายในกรอบเวลา งบประมาณ และคุณภาพตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ [1], [3] โดยเฉพาะในบริบทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งต้องดำเนินการภายใต้ข้อจำกัดของทรัพยากร บุคลากร และนโยบายภาครัฐ จึงจำเป็นต้องบริหารจัดการอย่างมีประสิทธิภาพสูงสุด

ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับความสำเร็จของการบริหารโครงการ เช่น โมเดล SIPOC (Supplier, Input, Process, Output, Customer) และการวิเคราะห์เชิงลำดับชั้น

(AHP) ถูกนำมาใช้ในการประเมินความสำเร็จของโครงการก่อสร้าง โดยเน้นการวิเคราะห์กระบวนการและผลลัพธ์อย่างเป็นระบบ ซึ่งสามารถใช้เป็นเกณฑ์ในการควบคุมและติดตามโครงการ [4] และปัจจัยที่มีผลกระทบต่อความสำเร็จของโครงการ ได้แก่ การบริหารทรัพยากรบุคคล การจัดการ และการประสานงานของทีมงาน [5]

งานวิจัยในประเทศไทย [6] ระบุว่า การบริหารงานก่อสร้างขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่นต้องเผชิญปัญหาด้านบุคลากร งบประมาณ และความซับซ้อนของโครงการ จึงเสนอให้พัฒนาศักยภาพบุคลากรอย่างต่อเนื่องและใช้เทคโนโลยีเพื่อสนับสนุนการวางแผนและควบคุมโครงการ นอกจากนี้ ความสำเร็จของโครงการยังขึ้นอยู่กับ การวางแผนทางการเงิน สภาพคล่องของผู้รับเหมา การควบคุมคุณภาพ และความร่วมมือของทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง เช่น เจ้าของงาน ผู้ออกแบบ และผู้จัดการโครงการ [6], [7]

ปัจจัยสำคัญที่มีถูกเน้นในงานวิจัย ได้แก่ การวางแผน (Planning), การจัดการความเสี่ยง (Risk Management), การสื่อสาร (Communication), การควบคุมต้นทุน และการบริหารทรัพยากรมนุษย์ ซึ่งล้วนเป็นองค์ประกอบหลักของการบริหารโครงการที่มีประสิทธิภาพในภาครัฐและเอกชน [7], [8]

ทั้งนี้ จะเห็นได้ว่าการบริหารงานก่อสร้างในระดับองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นถือเป็นภารกิจที่ต้องใช้ความสามารถในการบริหารโครงการเชิงบูรณาการ โดยมีหลายปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของโครงการ ซึ่งในงานวิจัยนี้จำแนกออกเป็น 4 ปัจจัยหลัก ดังนี้

1) การบริหารภาพรวม (Integration Management)

แนวคิดด้านการบริหารภาพรวมสอดคล้องกับหลักการของ Kerzner [3] ที่เสนอว่าการบริหารโครงการที่มีประสิทธิภาพต้องประกอบด้วย การวางแผน การดำเนินงาน และการควบคุมอย่างบูรณาการ ซึ่งเป็นหัวใจสำคัญของกระบวนการบริหารจัดการ ทั้งนี้ การวางแผนเป็นกลไกเริ่มต้นในการกำหนดเป้าหมาย กลยุทธ์ และ

ทรัพยากรของโครงการ ในขณะที่การดำเนินงานเกี่ยวข้องกับการจัดองค์กร การสื่อสาร และการติดตามความก้าวหน้า ส่วนการควบคุมเน้นที่การประเมินผลปรับปรุง และบริหารความเสี่ยงเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของโครงการ

2) การบริหารขอบเขตและความเสี่ยง (Scope and Risk Management)

การกำหนดขอบเขตงานที่ชัดเจนถือเป็นรากฐานสำคัญของการบริหารโครงการ ตามแนวคิดของ Turner [5] และสันติ ชินานุวัตินศ์ [6] ซึ่งระบุว่า การควบคุมขอบเขตและการจัดการความเสี่ยงเป็นกลยุทธ์สำคัญที่ช่วยลดความคลาดเคลื่อนจากแผนงานที่วางไว้ การเปลี่ยนแปลงใด ๆ ที่เกิดขึ้นในระหว่างดำเนินโครงการควรได้รับการประเมินผลกระทบ และมีการวางแผนรับมืออย่างเหมาะสมเพื่อหลีกเลี่ยงการเกิดต้นทุนแฝงและปัญหาทางเทคนิคที่ตามมา

3) การบริหารตามวัตถุประสงค์หลัก (Core Objective Management)

การบริหารเวลา ต้นทุน และคุณภาพ เป็นกรอบแนวคิดพื้นฐานที่เรียกว่า Project Management Triangle ซึ่งเสนอโดย Project Management Institute (PMI) [4] โดยเน้นว่าความสำเร็จของโครงการขึ้นอยู่กับ การควบคุมสมดุลของทั้งสามปัจจัยนี้ หากปรับเปลี่ยนปัจจัยใดปัจจัยหนึ่ง จะส่งผลกระทบต่ออีกสองด้านโดยอัตโนมัติ ตัวอย่างเช่น การเร่งระยะเวลาการดำเนินโครงการอาจทำให้ต้นทุนสูงขึ้นหรือคุณภาพลดลง ดังนั้น ผู้บริหารโครงการต้องสามารถวางแผนและตัดสินใจอย่างรอบคอบเพื่อรักษาสมดุลนี้ให้ได้

4) การบริหารเพื่อการสนับสนุนการจัดการ (Supportive Management)

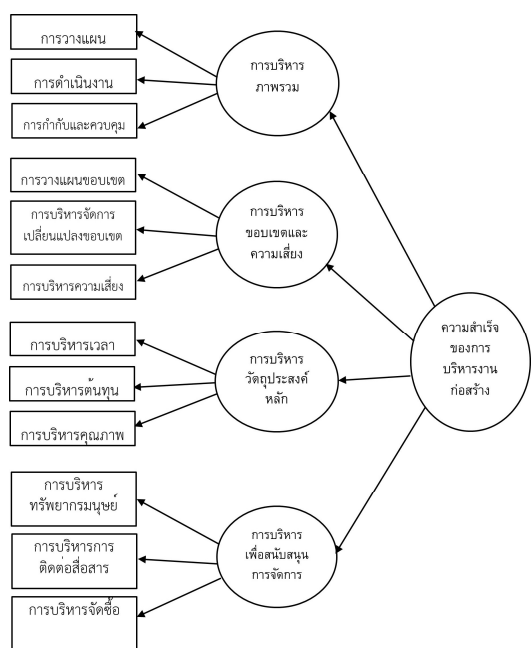
Cleland & Ireland [7] ได้ชี้ว่าองค์ประกอบสนับสนุน เช่น การบริหารทรัพยากรมนุษย์ การสื่อสารภายในทีม และกระบวนการจัดซื้อจัดจ้าง เป็นปัจจัยพื้นฐานสำคัญที่ส่งผลโดยตรงต่อความสำเร็จของโครงการ โดยเฉพาะในบริบทขององค์การราชการที่มี

โครงสร้างซับซ้อน การมีระบบการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพ และการพัฒนาศักยภาพบุคลากรอย่างต่อเนื่อง เป็นสิ่งจำเป็นในการสร้างความร่วมมือและประสิทธิผลในการดำเนินงาน

งานวิจัยที่สนับสนุนกรอบแนวคิดในการวิเคราะห์ปัจจัยความสำเร็จของการบริหารงานก่อสร้างในบริบทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งภายใต้บริบทเฉพาะของอำเภอเมือง จังหวัดเพชรบูรณ์ ที่มีลักษณะโครงสร้างอำนาจหน้าที่ และข้อจำกัดทางทรัพยากรที่แตกต่าง การทบทวนวรรณกรรมข้างต้นจึงมีนำไปสู่การสร้างกรอบแนวคิดวิจัยที่สามารถประเมินปัจจัยความสำเร็จได้อย่างเหมาะสม

3. กรอบแนวคิดและสมมติฐานการวิจัย

จากการทบทวนวรรณกรรมและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องสามารถจำแนกปัจจัยหลักและปัจจัยย่อยของความสำเร็จของการบริหารงานก่อสร้าง ผู้วิจัยกำหนดกรอบแนวคิดการวิจัยปัจจัยความสำเร็จของการบริหารงานก่อสร้างขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยมีรายละเอียดดังแสดงในรูปที่ 1

รูปที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

จากกรอบแนวคิดการวิจัย ผู้วิจัยมีวัตถุประสงค์เพื่อวิเคราะห์จำแนกกลุ่มปัจจัยความสำเร็จของการบริหารงานก่อสร้างขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และมีวัตถุประสงค์ต้องการเปรียบเทียบความคิดเห็นของเจ้าของโครงการภาครัฐและผู้รับจ้างภาคเอกชนต่อปัจจัยความสำเร็จที่สำคัญของการบริหารงานก่อสร้างขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ดังนั้นงานวิจัยนี้กำหนดสมมติฐานการวิจัยไว้ดังนี้:

สมมติฐานที่ 1: ปัจจัยความสำเร็จของการบริหารงานก่อสร้างขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสามารถจำแนกออกเป็นกลุ่มปัจจัยที่ชัดเจนโดยใช้การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงสำรวจ

สมมติฐานที่ 2: มุมมองของผู้มีส่วนเกี่ยวข้องจากภาครัฐและภาคเอกชนต่อปัจจัยความสำเร็จของการบริหารงานก่อสร้างมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

4. ระเบียบวิธีการวิจัย

การวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) โดยใช้วิธีการเชิงสำรวจ (Survey Method) เพื่อศึกษาปัจจัยความสำเร็จของการบริหารงานก่อสร้างขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ทั้งนี้มีการพัฒนาแบบสอบถามที่ครอบคลุม 4 ปัจจัยหลัก ได้แก่ การบริหารภาพรวม การบริหารขอบเขตและความเสี่ยง การบริหารตามวัตถุประสงค์หลัก และการบริหารเพื่อการสนับสนุนการจัดการ โดยใช้มาตรวัดแบบลิเคิร์ต 5 ระดับ

4.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรของการวิจัยครั้งนี้ประกอบด้วย 2 กลุ่มหลัก ได้แก่

1) บุคลากรภาครัฐที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับการบริหารโครงการก่อสร้างขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (อปท.) ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเพชรบูรณ์ ได้แก่ ผู้บริหารอปท. ปลัด อปท. ผู้อำนวยการกองช่าง ผู้อำนวยการกองคลัง ข่างโยธา และเจ้าหน้าที่พัสดุ

2) ผู้รับจ้างภาคเอกชนที่มีสัญญาก่อสร้างกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในพื้นที่ดังกล่าวในช่วงปีงบประมาณที่ศึกษา ได้แก่ ผู้บริหารบริษัทรับเหมา ช่างโยธา วิศวกรโครงการ สถาปนิก ผู้จัดการโครงการ และวิศวกรสนาม

เนื่องจากไม่มีข้อมูลจำนวนประชากรที่เปิดเผยอย่างเป็นทางการ การวิจัยนี้จึงใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling) ร่วมกับวิธีการกำหนดโควตา (Quota Sampling) โดยแบ่งกลุ่มตัวอย่างออกเป็น 2 กลุ่มในสัดส่วนที่เท่ากัน ได้แก่

1) ภาครัฐ จำนวน 120 คน โดยกำหนดโควตาพื้นฐาน 10 คนต่อ 1 องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น สำหรับทั้ง 19 แห่ง ในพื้นที่ศึกษา เพื่อให้ครอบคลุมบทบาทหน้าที่ที่หลากหลายในการบริหารโครงการก่อสร้าง

2) ภาคเอกชน จำนวน 120 คน โดยคัดเลือกผู้รับจ้างก่อสร้างตาม ประเภทของงาน และมูลค่าสัญญาในปีงบประมาณที่ศึกษา เพื่อให้ได้ข้อมูลที่สะท้อนมุมมองของทุกกลุ่มผู้ประกอบการอย่างหลากหลาย

รวมกลุ่มตัวอย่างทั้งหมดทั้งสิ้น 240 คน ซึ่งเพียงพอต่อการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงสถิติด้วยการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงสำรวจ และเป็นไปตามข้อเสนอของ Hair et al. [2] ที่แนะนำให้มีจำนวนกลุ่มตัวอย่างไม่น้อยกว่า 5 - 10 เท่าของตัวแปรที่ศึกษา และไม่น้อยกว่า 100 ตัวอย่าง เพื่อให้ได้ผลการวิเคราะห์ที่มีความเชื่อถือได้และเสถียร

4.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูลคือ แบบสอบถาม (Questionnaire) ซึ่งแบ่งออกเป็น 2 ส่วน ได้แก่

ส่วนที่ 1: ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม (เพศ อายุ ระดับการศึกษา ตำแหน่ง ประสบการณ์ และมูลค่าการดำเนินงานขององค์กร)

ส่วนที่ 2: ข้อมูลเกี่ยวกับระดับความสำคัญของปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของการบริหารงานก่อสร้าง แบ่งออกเป็น 4 ปัจจัยหลัก และมีปัจจัยย่อยรวม 36 รายการ โดยใช้มาตราวัดอัตราส่วน 5 ระดับของลิเคิร์ท

4.3 การตรวจสอบความเชื่อถือได้ของเครื่องมือ

แบบสอบถามได้รับการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) โดยผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่านที่มีประสบการณ์ในด้านการบริหารงานก่อสร้าง ประกอบด้วย (1) ข้าราชการระดับชำนาญการพิเศษที่มีประสบการณ์ด้านบริหารโครงการก่อสร้างกว่า 20 ปี (2) ผู้บริหารบริษัทรับเหมาก่อสร้างเอกชนที่มีประสบการณ์มากกว่า 15 ปี และ (3) อาจารย์มหาวิทยาลัยผู้เชี่ยวชาญด้านการจัดการโครงการ ซึ่งทั้งหมดมีคุณวุฒิปริญญาโทขึ้นไปในสาขาวิศวกรรมโยธาหรือการบริหารโครงการ และได้ทดสอบความเชื่อมั่น (Reliability Test) โดยใช้ Cronbach's Alpha จากกลุ่มตัวอย่างนำร่อง 30 ชุด ผลการทดสอบพบว่าค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามในส่วนของภาครัฐมีค่าเท่ากับ 0.953 และภาคเอกชนเท่ากับ 0.972 แสดงว่าเครื่องมือมีความเชื่อถือได้ในระดับสูง

4.4 การรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลดำเนินการภายในระยะเวลา 2 เดือน โดยใช้การแจกแบบสอบถามด้วยตนเอง (self-administered questionnaire) ให้กับกลุ่มตัวอย่างจากทั้งสองภาคส่วนในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเพชรบูรณ์ รวมจำนวน 240 ชุด ได้รับคืนครบ 100% (120 ชุดจากภาครัฐ และ 120 ชุดจากภาคเอกชน)

4.5 การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลในงานวิจัยนี้แบ่งออกเป็น 3 ขั้นตอนหลัก ดังนี้

1) การวิเคราะห์ข้อมูลเบื้องต้น (Descriptive Statistics) โดยข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามถูกนำมาวิเคราะห์เพื่อหาค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) เพื่อแสดงแนวโน้มความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างในแต่ละประเด็นเกี่ยวกับปัจจัยความสำเร็จในการบริหารงานก่อสร้าง

2) การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงสำรวจ (Exploratory Factor Analysis: EFA) โดยใช้เทคนิคการวิเคราะห์องค์ประกอบหลัก (Principal Component Analysis: PCA) ร่วมกับการหมุนแกนออร์โธโกนัลแบบ

Varimax เพื่อจำแนกกลุ่มของตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กัน และจัดกลุ่มเป็นปัจจัยหลักที่สะท้อนความสำเร็จของการบริหารงานก่อสร้าง โดยมีเกณฑ์การคัดเลือกองค์ประกอบที่มีค่า Eigenvalue มากกว่า 1 และพิจารณาน้ำหนักองค์ประกอบ (Factor Loading) ที่มากกว่า 0.50 เป็นเกณฑ์ในการคัดเลือกตัวแปรในแต่ละองค์ประกอบ

ทั้งนี้ในการตรวจสอบความเหมาะสมของข้อมูลจะทำได้โดยใช้ค่า KMO (Kaiser-Meyer-Olkin) ซึ่งควรมีค่าไม่น้อยกว่า 0.60 และ Bartlett's Test ซึ่งต้องมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < 0.05$) เพื่อยืนยันความเหมาะสมของข้อมูลในการวิเคราะห์องค์ประกอบ

3) การเปรียบเทียบความคิดเห็นระหว่างกลุ่ม (Inferential Statistics) ใช้สถิติ Mann-Whitney U Test ในการเปรียบเทียบความคิดเห็นระหว่างกลุ่มตัวอย่างภาครัฐและภาคเอกชนในแต่ละประเด็น เพื่อทดสอบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติหรือไม่ โดยกำหนดระดับนัยสำคัญที่ 0.05

5. ผลการวิจัย

ผลการวิจัยนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลของกลุ่มตัวอย่าง ทั้งกลุ่มเจ้าของโครงการภาครัฐและกลุ่มผู้รับจ้างภาคเอกชน โดยผลการวิเคราะห์แบ่งออกเป็น 3 ส่วนหลัก ได้แก่ (1) คุณลักษณะเฉพาะของกลุ่มตัวอย่าง (2) การจำแนกกลุ่มปัจจัยความสำเร็จในการบริหารงานก่อสร้างขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และ (3) การเปรียบเทียบความคิดเห็นระหว่างทั้งสองกลุ่มตัวอย่าง

5.1 คุณลักษณะเฉพาะของกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างภาครัฐส่วนใหญ่เป็นเพศชาย (61.7%) และมีอายุระหว่าง 51 - 60 ปี (49.2%) ขณะที่ภาคเอกชนส่วนใหญ่เป็นเพศชาย (95.8%) และมีอายุระหว่าง 41 - 50 ปี (43.3%) ในด้านระดับการศึกษา ภาครัฐส่วนใหญ่จบปริญญาตรี (56.7%) ส่วนภาคเอกชนมีสัดส่วนสูงสุดในระดับปริญญาโท (55.0%) ด้านตำแหน่งงาน กลุ่มตัวอย่างภาครัฐส่วนใหญ่มีตำแหน่งเป็นผู้บริหาร ปลัด ผู้อำนวยการกองช่าง ผู้อำนวยการกองคลัง ช่างโยธา และเจ้าหน้าที่พัสดุ (16.7%) ในขณะที่ภาคเอกชน มีตำแหน่งเป็น

ผู้บริหารบริษัทรับเหมา ช่างโยธา วิศวกรโครงการ สถาปนิก ผู้จัดการโครงการ และวิศวกรสนาม (16.7%)

นอกจากนี้ กลุ่มตัวอย่างภาครัฐส่วนใหญ่มีประสบการณ์ทำงานมากกว่า 20 ปี (42.5%) ในขณะที่ภาคเอกชนมีช่วงประสบการณ์ระหว่าง 11 - 15 ปี มากที่สุด (48.3%) ส่วนด้านมูลค่าการดำเนินการต่อปี พบว่าภาครัฐส่วนใหญ่มีมูลค่าโดยประมาณที่ดำเนินการต่อปีต่ำกว่า 50 ล้านบาท (66.7%) ในขณะที่ภาคเอกชนส่วนใหญ่มีมูลค่าการดำเนินงานต่อปีอยู่ระหว่าง 100.1 - 150 ล้านบาท (73.3%)

5.2 การจำแนกกลุ่มปัจจัยความสำเร็จของการบริหารงานก่อสร้างขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

จากการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงสำรวจ (EFA) เพื่อตรวจสอบโครงสร้างของปัจจัยความสำเร็จของการบริหารงานก่อสร้างขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พบว่าข้อมูลมีความเหมาะสมสำหรับการวิเคราะห์องค์ประกอบ โดยค่า KMO มีค่าเท่ากับ 0.951 และผลการทดสอบ Bartlett's Test of Sphericity มีค่า Sig. = 0.000 แสดงให้เห็นว่าข้อมูลมีความสัมพันธ์กันเพียงพอสำหรับการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงสำรวจ โดยปัจจัยความสำเร็จของการบริหารงานก่อสร้างขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสามารถจำแนกออกเป็นกลุ่มปัจจัยที่ชัดเจน ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานการวิจัยข้อ 1

ผลการวิเคราะห์สามารถจำแนกปัจจัยความสำเร็จของการบริหารงานก่อสร้างออกเป็น 4 ปัจจัยหลัก รวมทั้งหมด 12 ตัวแปรย่อย ได้แก่

ปัจจัยหลักที่ 1 การบริหารภาพรวม ประกอบด้วย 3 ปัจจัยย่อย ได้แก่ การวางแผน การดำเนินงาน และการกำกับและควบคุม ซึ่งองค์ประกอบนี้สะท้อนถึงความสามารถในการวางกรอบการดำเนินงาน การจัดองค์กร และการควบคุมคุณภาพของงานก่อสร้าง

ปัจจัยหลักที่ 2 การบริหารขอบเขตและความเสี่ยง ประกอบด้วย 3 ปัจจัยย่อย ได้แก่ การวางแผนขอบเขตงาน การบริหารการเปลี่ยนแปลงขอบเขตงาน และการบริหารความเสี่ยง โดยองค์ประกอบนี้จะแสดงให้เห็นถึง

ความสามารถในการควบคุมเนื้องานของโครงการ และการเตรียมพร้อมรับมือกับความไม่แน่นอนที่อาจเกิดขึ้น

ปัจจัยหลักที่ 3 การบริหารด้านวัตถุประสงค์หลัก ประกอบด้วย 3 ปัจจัยย่อย ได้แก่ การบริหารเวลา การบริหารต้นทุน และการบริหารคุณภาพ ซึ่งองค์ประกอบนี้จะสะท้อนถึงการควบคุมปัจจัยพื้นฐานของความสำเร็จของโครงการ คือ งบประมาณ เวลา และคุณภาพ

ปัจจัยหลักที่ 4 การบริหารเพื่อการสนับสนุนการจัดการ ประกอบด้วย 3 ปัจจัยย่อย ได้แก่ การบริหารทรัพยากรมนุษย์ การบริหารการติดต่อสื่อสาร และการบริหารการจัดซื้อจัดจ้าง ทั้งนี้องค์ประกอบนี้แสดงให้เห็นถึงระบบสนับสนุนที่ช่วยให้การดำเนินงานของโครงการเป็นไปได้อย่างราบรื่นและมีประสิทธิภาพ

จากตารางที่ 1 พบว่าปัจจัยย่อยของปัจจัยหลักการบริหารภาพรวม มีน้ำหนักองค์ประกอบมากกว่า 0.60 ทุกตัวแปร และมีค่า KMO เข้าใกล้ 1 ($KMO = 0.814$) และจากการทดสอบ Bartlett's Test of Sphericity พบว่ามีนัยสำคัญ ($\text{Chi-Square} = 1483.478$, $df = 36$, $P\text{-Value} < 0.05$) แสดงว่าตัวแปรของปัจจัยย่อยมีความสัมพันธ์กันมากพอ มีความเหมาะสมสำหรับการวิเคราะห์องค์ประกอบ สามารถแบ่งกลุ่มปัจจัยย่อยได้ดังนี้

กลุ่มที่ 1 การวางแผน ประกอบด้วย 3 ตัวแปร จัดกลุ่มได้เป็น การวางแผนเวลาและปริมาณงาน การวางแผนทรัพยากร และการวางแผนงบประมาณ มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบระหว่าง 0.815 - 0.861

กลุ่มที่ 2 การดำเนินงาน ประกอบด้วย 3 ตัวแปร จัดกลุ่มได้เป็น การจัดการองค์กรและทรัพยากร การประสานงานและสื่อสาร และการติดตามความก้าวหน้าและประเมินผล มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบระหว่าง 0.852 - 0.895

กลุ่มที่ 3 การกำกับและควบคุม ประกอบด้วย 3 ตัวแปร จัดกลุ่มได้เป็น การติดตามความก้าวหน้าและประเมินผล การจัดการความเสี่ยง และการปรับปรุงกระบวนการ มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบระหว่าง 0.836 - 0.926

ตารางที่ 1 ค่าน้ำหนักปัจจัยของปัจจัยหลักการบริหารภาพรวม

ปัจจัยหลัก	ปัจจัยย่อย		
	1	2	3
การบริหารภาพรวม	การวางแผน	การดำเนินงาน	การกำกับและควบคุม
การวางแผนเวลาและปริมาณงาน	.861		
การวางแผนทรัพยากร	.844		
การวางแผนงบประมาณ	.815		
การจัดการองค์กรและทรัพยากร		.895	
การประสานงานและสื่อสาร		.858	
การติดตามความก้าวหน้าและประเมินผล		.852	
การตรวจสอบและควบคุมคุณภาพ			.844
การจัดการความเสี่ยง			.926
การปรับปรุงกระบวนการ			.836

จากตารางที่ 2 พบว่าปัจจัยย่อยของปัจจัยหลักการบริหารขอบเขตและความเสี่ยง มีน้ำหนักองค์ประกอบมากกว่า 0.70 ทุกตัวแปร และมีค่า KMO เข้าใกล้ 1 ($KMO = 0.816$) และจากการทดสอบ Bartlett's Test of Sphericity พบว่ามีนัยสำคัญ ($\text{Chi-Square} = 2213.294$, $df = 36$, $P\text{-Value} < 0.05$) แสดงว่าตัวแปรของปัจจัยย่อยมีความสัมพันธ์กันมากพอ มีความเหมาะสมสำหรับการวิเคราะห์องค์ประกอบ สามารถแบ่งกลุ่มปัจจัยย่อยได้ดังนี้

กลุ่มที่ 1 การวางแผนขอบเขตงาน ประกอบด้วย 3 ตัวแปร จัดกลุ่มได้เป็น การกำหนดวัตถุประสงค์เฉพาะ การพิจารณาโครงการในระยะยาว และการกำหนดขอบเขตงานโครงการ มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบระหว่าง 0.848 - 0.889

กลุ่มที่ 2 การบริหารการเปลี่ยนแปลงขอบเขตงาน ประกอบด้วย 3 ตัวแปร จัดกลุ่มได้เป็น การรับรู้คำขอเปลี่ยนแปลงขอบเขตงาน การประเมินผลกระทบการเปลี่ยนแปลงขอบเขตงาน และการใช้เครื่องมือวิเคราะห์โครงการ มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบระหว่าง 0.862 - 0.905

กลุ่มที่ 3 การกำกับและควบคุม ประกอบด้วย 3 ตัวแปร จัดกลุ่มได้เป็น การประเมินความเสี่ยง การหลีกเลี่ยงความเสี่ยง และการติดตามและประเมินผล มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบระหว่าง 0.747 - 0.894

จากตารางที่ 3 พบว่าปัจจัยย่อยของปัจจัยหลักการบริหารตามวัตถุประสงค์หลัก มีน้ำหนักองค์ประกอบมากกว่า 0.70 ทุกตัวแปร และมีค่า KMO เข้าใกล้ 1 ($KMO = 0.817$) และจากการทดสอบ Bartlett's Test of Sphericity พบว่ามีนัยสำคัญ ($\text{Chi-Square} = 1491.928$, $df = 36$, $P\text{-Value} < 0.05$) แสดงว่าตัวแปรของปัจจัยย่อยมีความสัมพันธ์กันดีมาก มีความเหมาะสมสำหรับการวิเคราะห์องค์ประกอบ สามารถแบ่งกลุ่มปัจจัยย่อยได้ดังนี้

กลุ่มที่ 1 การบริหารเวลา ประกอบด้วย 3 ตัวแปร จัดกลุ่มได้เป็น การกำหนดเป้าหมายการดำเนินงาน การจัดลำดับความสำคัญของงาน และการกำหนดเวลาในการทำงาน มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบระหว่าง 0.807 - 0.904

กลุ่มที่ 2 การบริหารต้นทุน ประกอบด้วย 3 ตัวแปร จัดกลุ่มได้เป็น การวางแผนงบประมาณ การประเมินค่าใช้จ่ายโครงการ และการควบคุมต้นทุน มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบระหว่าง 0.793 - 0.893

กลุ่มที่ 3 การบริหารคุณภาพ ประกอบด้วย 3 ตัวแปร จัดกลุ่มได้เป็น การกำหนดมาตรฐานคุณภาพ การติดตามและตรวจสอบ และการประเมินผลและปรับปรุงคุณภาพ มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบระหว่าง 0.807-0.917

ตารางที่ 2 ค่าน้ำหนักปัจจัยของปัจจัยหลักการบริหารขอบเขตและความเสี่ยง

ปัจจัยหลัก	ปัจจัยย่อย		
	1	2	3
การบริหารขอบเขตและความเสี่ยง	การวางแผนขอบเขตงาน	การบริหารการเปลี่ยนแปลงขอบเขตงาน	การบริหารความเสี่ยง
การกำหนดวัตถุประสงค์เฉพาะ	.878		
การพิจารณาโครงการระยะยาว	.889		
การกำหนดขอบเขตงานโครงการ	.848		
การรับรู้คำขอเปลี่ยนแปลงขอบเขตงาน		.862	
การประเมินผลการเปลี่ยนแปลงขอบเขตงาน		.903	
การใช้เครื่องมือวิเคราะห์โครงการ		.905	
การประเมินความเสี่ยง			.747
การหลีกเลี่ยงความเสี่ยง			.894
การติดตามและประเมินผล			.846

จากตารางที่ 4 พบว่าปัจจัยย่อยของปัจจัยหลักการบริหารเพื่อสนับสนุนการจัดการมีน้ำหนักองค์ประกอบมากกว่า 0.70 ทุกตัวแปร และมีค่า KMO เข้าใกล้ 1 ($KMO = 0.794$) และจากการทดสอบ Bartlett's Test of Sphericity พบว่ามีนัยสำคัญ ($\text{Chi-Square} = 1778.751$, $df = 36$, $P\text{-Value} < 0.05$) แสดงว่าตัวแปรของปัจจัยย่อยมีความสัมพันธ์กันดีมาก มีความเหมาะสมสำหรับการวิเคราะห์องค์ประกอบ สามารถแบ่งกลุ่มปัจจัยย่อยได้ดังนี้

กลุ่มที่ 1 การบริหารทรัพยากรมนุษย์ ประกอบด้วย 3 ตัวแปร จัดกลุ่มได้เป็น การพัฒนาบุคลากรอย่างต่อเนื่อง

การประเมินผลการปฏิบัติงาน และการสร้างแรงจูงใจ มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบระหว่าง 0.869 - 0.949

ตารางที่ 3 ค่าน้ำหนักปัจจัยของปัจจัยหลักการบริหารตามวัตถุประสงค์หลัก

ปัจจัยหลัก	ปัจจัยย่อย		
	1	2	3
การบริหารตามวัตถุประสงค์หลัก	การบริหารเวลา	การบริหารต้นทุน	การบริหารคุณภาพ
การกำหนดเป้าหมายการดำเนินงาน	.861		
การจัดลำดับความสำคัญของงาน	.904		
การกำหนดเวลาในการทำงาน	.807		
การวางแผนงบประมาณ		.853	
การประเมินค่าใช้จ่ายโครงการ		.893	
การควบคุมต้นทุน		.793	
การกำหนดมาตรฐานคุณภาพ			.807
การติดตามและตรวจสอบ			.917
การประเมินผลและปรับปรุงคุณภาพ			.855

กลุ่มที่ 2 การบริหารการติดต่อสื่อสาร ประกอบด้วย 3 ตัวแปร จัดกลุ่มได้เป็น การสื่อสารที่เปิดเผยและโปร่งใส การรับฟังความคิดเห็นของทีม และการใช้เทคโนโลยีในการสื่อสาร มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบระหว่าง 0.853 - 0.915

กลุ่มที่ 3 การบริหารจัดการซื้อจัดจ้าง ประกอบด้วย 3 ตัวแปร จัดกลุ่มได้เป็น การวางแผนการจัดซื้อจัดจ้าง การ

ควบคุมงบประมาณ และการประเมินและคัดเลือกผู้รับจ้าง มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบระหว่าง 0.906 - 0.922

ตารางที่ 4 ค่าน้ำหนักปัจจัยของปัจจัยหลักการบริหารเพื่อสนับสนุนการจัดการ

ปัจจัยหลัก	ปัจจัยย่อย		
	1	2	3
การบริหารเพื่อสนับสนุนการจัดการ	การบริหารทรัพยากรมนุษย์	การบริหารติดต่อสื่อสาร	การบริหารจัดซื้อจัดจ้าง
การพัฒนาบุคลากรอย่างต่อเนื่อง	.941		
การประเมินผลการปฏิบัติงาน	.949		
การสร้างแรงจูงใจ	.869		
การสื่อสารที่เปิดเผยและโปร่งใส		.896	
การรับฟังความคิดเห็นของทีม		.915	
การใช้เทคโนโลยีในการสื่อสาร		.853	
การวางแผนการจัดซื้อจัดจ้าง			.922
การควบคุมงบประมาณ			.913
การประเมินและคัดเลือกผู้รับจ้าง			.906

5.3 การเปรียบเทียบความคิดเห็นระหว่างภาครัฐและภาคเอกชน

การทดสอบความแตกต่างของความคิดเห็นระหว่างเจ้าของโครงการภาครัฐและผู้รับจ้างภาคเอกชนในแต่ละปัจจัยหลัก ได้ใช้การวิเคราะห์ทางสถิติแบบ Mann-Whitney U Test ผลการวิเคราะห์ดังตารางที่ 5

ตารางที่ 5 ปัจจัยหลักที่ต่างกันระหว่างภาครัฐและภาคเอกชน (ค่าเฉลี่ย และ Mann-Whitney U Test)

ปัจจัยหลัก	ค่าเฉลี่ย (ภาครัฐ)	ค่าเฉลี่ย (เอกชน)	Sig. (p-value)
1. การบริหารภาพรวม	4.56	4.45	.012*
2. การบริหารขอบเขตและความเสี่ยง	4.33	4.43	.035*
3. การบริหารตามวัตถุประสงค์หลัก	4.50	4.76	.000**
4. การบริหารเพื่อการสนับสนุนการจัดการ	4.27	4.61	.000**

หมายเหตุ **มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 5 พบว่า ทั้ง 4 ปัจจัยหลักมีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < 0.05$) ระหว่างภาครัฐและภาคเอกชน ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานการวิจัยข้อ 2 พบว่า มุมมองของเจ้าของโครงการภาครัฐและผู้รับจ้างภาคเอกชนต่อปัจจัยหลักด้านการบริหารเพื่อการสนับสนุนการจัดการ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติโดยมีค่าคะแนนเฉลี่ยต่างกันมากที่สุด อย่างมีนัยสำคัญระดับ .01 (ภาครัฐ = 4.27, เอกชน = 4.61, $p = .000$) ซึ่งแสดงถึงความตระหนักที่ต่างกันในเรื่องการจัดซื้อจัดจ้าง การสื่อสาร และการบริหารทรัพยากรมนุษย์ ส่วนมุมมองของเจ้าของโครงการภาครัฐและผู้รับจ้างภาคเอกชนต่อปัจจัยหลักการบริหารตามวัตถุประสงค์หลัก แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 (ภาครัฐ = 4.50, เอกชน = 4.76, $p = .000$) และมุมมองของเจ้าของโครงการภาครัฐและผู้รับจ้างภาคเอกชนต่อปัจจัยหลักการบริหารขอบเขตและความเสี่ยง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (ภาครัฐ = 4.33, เอกชน = 4.43, $p = .035$) ซึ่งทั้งสองภาคส่วนมีความเห็นแตกต่างกันชัดเจน

โดยภาคเอกชนให้ความสำคัญมากกว่า และในขณะที่มุมมองของเจ้าของโครงการภาครัฐและผู้รับจ้างภาคเอกชนต่อปัจจัยหลักการบริหารภาพรวม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (ภาครัฐ = 4.56, เอกชน = 4.45, $p = .012$) ซึ่งแม้ว่าภาครัฐจะให้คะแนนเฉลี่ยสูงกว่าภาคเอกชนในปัจจัยด้านนี้ แต่ผลวิเคราะห์ก็ยังชี้ว่ามีความเห็นแตกต่างกันระหว่างภาครัฐและภาคเอกชนอย่างชัดเจน

6. สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

ผลการวิจัยในครั้งนี้สามารถจำแนกปัจจัยความสำเร็จของการบริหารงานก่อสร้างในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเพชรบูรณ์ ออกเป็น 4 ปัจจัยหลัก ได้แก่ (1) การบริหารภาพรวม (2) การบริหารขอบเขตและความเสี่ยง (3) การบริหารตามวัตถุประสงค์หลัก และ (4) การบริหารเพื่อการสนับสนุนการจัดการ ซึ่งครอบคลุมถึง 12 ตัวแปรย่อย สอดคล้องกับแนวคิดของ Kerzner [3] และ PMI [4] ที่ระบุว่าการบริหารโครงการที่มีประสิทธิภาพต้องบูรณาการระหว่างการวางแผน การดำเนินงาน และการควบคุม เพื่อรักษาความสมดุลระหว่างเวลา งบประมาณ และคุณภาพของโครงการ

ในด้านการบริหารภาพรวม ภาครัฐให้ความสำคัญมากกว่าภาคเอกชน ซึ่งอาจสะท้อนถึงลักษณะการบริหารที่ยึดตามระเบียบแบบแผนของภาคราชการ การวางแผนทรัพยากรและการควบคุมคุณภาพเป็นประเด็นที่มีน้ำหนักองค์ประกอบสูง แสดงถึงความสำคัญในการสร้างกรอบแนวทางที่ชัดเจนสำหรับการดำเนินโครงการ ซึ่งสะท้อนให้เห็นถึงความสำคัญของการวางแผนและการจัดองค์กรอย่างมีระบบในบริบทของหน่วยงานภาครัฐ [1]

สำหรับการบริหารขอบเขตและความเสี่ยง ภาคเอกชนให้คะแนนสูงกว่าอย่างมีนัยสำคัญ ซึ่งสามารถตีความได้ว่าองค์กรเอกชนมีแนวโน้มที่จะตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงและความไม่แน่นอนได้ดีขึ้น โดยเฉพาะในมิติของการประเมินผลกระทบและการใช้เครื่องมือวิเคราะห์ความเสี่ยง แนวโน้มนี้สอดคล้องกับแนวคิดของ

Turner [5] และสันติ ชินานุวัตินวงศ์ [6] ที่เน้นถึงความสำคัญของการควบคุมขอบเขตงานและการบริหารความเสี่ยงเพื่อหลีกเลี่ยงต้นทุนแฝงและปัญหาการบริหารที่ไม่คาดคิด

ในด้านการบริหารตามวัตถุประสงค์หลัก ทั้งสองภาคส่วนให้ความสำคัญสูง สะท้อนถึงความเข้าใจร่วมกันเกี่ยวกับบทบาทสำคัญของการควบคุมเวลา งบประมาณ และคุณภาพ ซึ่งเป็นสามปัจจัยหลักของ Project Management Triangle (PMI) [4] อย่างไรก็ตาม ผลการวิเคราะห์พบว่าภาคเอกชนมีค่าเฉลี่ยสูงกว่าภาครัฐอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แสดงถึงการให้ความสำคัญกับประสิทธิผลของผลลัพธ์มากกว่ากระบวนการ

ปัจจัยที่มีความแตกต่างชัดเจนที่สุดคือ การบริหารเพื่อการสนับสนุนการจัดการ ซึ่งภาคเอกชนให้ความสำคัญสูงกว่าภาครัฐอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติในทุกมิติ โดยเฉพาะด้านการบริหารทรัพยากรมนุษย์ การสื่อสาร และการจัดซื้อจัดจ้าง ซึ่งเป็นองค์ประกอบที่ Cleland & Ireland [7] ระบุว่าเป็นกลไกสนับสนุนหลักในการขับเคลื่อนโครงการให้บรรลุเป้าหมาย ความตระหนักของภาคเอกชนในประเด็นเหล่านี้สะท้อนถึงความจำเป็นในการบริหารจัดการแบบยืดหยุ่น โปร่งใส และมุ่งเน้นผลลัพธ์ รวมถึงเน้นความร่วมมือระหว่างผู้เกี่ยวข้องในทุกระดับของโครงการ [8]

โดยสรุป ผลการวิจัยสะท้อนให้เห็นว่า ความสำเร็จของการบริหารงานก่อสร้างในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น นั้น ไม่เพียงขึ้นอยู่กับการมีระบบบริหารที่ดีเท่านั้น แต่ยังต้องอาศัยความเข้าใจร่วมกันระหว่างภาครัฐและภาคเอกชนต่อบริบทและข้อจำกัดของแต่ละฝ่าย การออกแบบระบบบริหารที่มีความยืดหยุ่น มีส่วนร่วม และสามารถปรับตัวต่อสถานการณ์ได้ จะเป็นกลยุทธ์สำคัญในการเสริมสร้างประสิทธิภาพและความยั่งยืนของโครงการพัฒนาในระดับท้องถิ่นต่อไป

ในส่วนท้ายนี้ผู้วิจัยได้ให้ข้อเสนอแนะจากผลการวิจัย เพื่อเป็นแนวทางการบริหารโครงการก่อสร้างให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น โดยเป็นข้อเสนอแนะ ดังนี้

1. องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นควรพิจารณาตั้งคณะทำงานร่วมกับภาคเอกชนตั้งแต่ขั้นตอนการวางแผน เพื่อให้เกิดการแลกเปลี่ยนทรัพยากรสำคัญของโครงการอย่างมีประสิทธิภาพ นอกจากนี้ควรกำหนดกลไกการประสานงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับโครงสร้างพื้นฐาน เช่น การรื้อย้ายสาธารณูปโภค เพื่อป้องกันความล่าช้า และควรพัฒนาระบบบริหารความเสี่ยงที่สอดคล้องกับระเบียบราชการ เพื่อเพิ่มความยืดหยุ่นและลดอุปสรรคในการดำเนินงานโครงการ

2. องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นควรพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพของบุคลากรในด้านการบริหารโครงการ โดยเฉพาะในด้านการวางแผน การบริหารความเสี่ยง และการประเมินผลโครงการ เพื่อให้สามารถรับมือกับความซับซ้อนและข้อจำกัดของโครงการก่อสร้างได้อย่างมีประสิทธิภาพ

3. ควรนำแนวทางการบริหารสมัยใหม่ เช่น การบริหารโครงการแบบ Agile และแนวทาง TQM (Total Quality Management) มาประยุกต์ใช้ เพื่อเพิ่มความคล่องตัว ความยืดหยุ่น และคุณภาพในการบริหารโครงการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

นอกจากนี้ผู้วิจัยขอให้ออกเสนอแนะสำหรับการวิจัยในอนาคต ดังนี้

1. ควรขยายพื้นที่การศึกษาไปยังองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในภูมิภาคอื่นของประเทศ เพื่อเปรียบเทียบความเหมือนหรือแตกต่างกันของปัจจัยความสำเร็จในบริบทที่หลากหลาย

2. ควรดำเนินการวิจัยเชิงลึกเพิ่มเติม โดยใช้การวิจัยแบบผสมผสานวิธี (Mixed Methods) เพื่อศึกษาปัจจัยเชิงคุณภาพ เช่น ความโปร่งใส ความเป็นผู้นำ และรูปแบบความร่วมมือระหว่างหน่วยงาน ซึ่งอาจมีอิทธิพลต่อความสำเร็จของการบริหารงานก่อสร้าง

3. ควรศึกษาผลกระทบของปัจจัยภายนอก เช่น การเปลี่ยนแปลงนโยบายของรัฐ หรือวิกฤตเศรษฐกิจ ที่อาจส่งผลกระทบต่อความสามารถในการบริหารโครงการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในระยะยาว

7. เอกสารอ้างอิง

- [1] N. Lamliangphon, *Construction Management*. Bangkok, Thailand: Ramkhamhaeng University Press, 2008.
- [2] J. F. Hair, W. C. Black, B. J. Babin and R. E. Anderson, *Multivariate Data Analysis*, 8th ed. Andover, U.K.: Cengage Learning, 2019.
- [3] H. Kerzner, *Project Management: A Systems Approach to Planning, Scheduling, and Controlling*, 9th ed. Hoboken, NJ, USA: John Wiley & Sons, 2006.
- [4] Project Management Institute, *A Guide to the Project Management Body of Knowledge (PMBOK Guide)*, 6th ed. Newtown Square, PA, USA: Project Management Institute, 2017.
- [5] J. R. Turner, *The Handbook of Project-Based Management: Improving the Processes for Achieving Strategic Objectives*, 2nd ed. London, U.K.: McGraw-Hill, 1993.
- [6] S. Chinanuwatwong, *Construction Project Management*. Bangkok, Thailand: King Mongkut's Institute of Technology Ladkrabang, 2006.
- [7] D. I. Cleland and L. R. Ireland, *Project Management: Strategic Design and Implementation*, 5th ed. New York, NY, USA: McGraw-Hill, 2002.
- [8] K. Srikahabodeesopak, "Project success and effective project management in construction project," *Veridian E-Journal*, vol. 9, no. 3, pp. 1556–1569, 2016.